

Όταν εκεί επάνω ... (Διάλογος με την Ειλειθία)

Νίκου Α. Παπανικολάου, Ομότιμου Καθηγητή Μαιευτικής – Γυναικολογίας.

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

ΠΑΡΑΞΕΝΟΙ ΤΟΚΕΤΟΙ

Γένες της Γαίας

Αφού ευχαρίστησα την Ελευθώ για όσα μου είπε πάνω στη δική της δραστηριότητα και αφού τη συγχάρηκα γι' αυτή, θέλησα να πληροφορηθώ για κάποιους «παράξενους» τοκετούς, στους οποίους μπορεί αυτή να μη βοήθησε, αλλά αξίζει να αναφερθούν. Ξεκινήσαμε από την πρώτη γέννα, τη γέννα της Γαίας, γιατί απ' αυτή ξεκίνησε ο κόσμος. Μ' απάντησε:

– Όπως καταλαβαίνεις, ο κόσμος δεν μπορούσε παρά να ξεκινήσει από μια γυναίκα και από τη γέννα της. Η γυναίκα αυτή ήταν η Γαία ή Γή, που χωρίς ερωτικό πόθο, έσμιξε με τον Έρωτα και από την ένωσή τους γεννήθηκε ο Ουρανός και ο Πόντος.

– Μετά τη γέννηση δύο αρσενικών πώς συνεχίστηκε η γέννηση άλλων;

– Η Γαία πήρε το σπέρμα του γιού της Ουρανού και αυτογονιμοποιήθηκε. Από αυτή τη «σπερματέγχυση» απέκτησε τους Τιτάνες, δηλαδή τον Ωκεανό, τον Κοίο, τον Κρείο, τον Υπερίωνα, τον Ιαπετό και τον Κρόνο, τις Τιτανίδες, δηλαδή την Τηθύ, τη Θεία, τη Μνημοσύνη, τη Φοίβη και τη Ρέα, τους Εκατόγχειρες, δηλαδή τον Αιγαίωνα, τον Βριάριο, τον Κόττο και τον Γύγη. Τους ονόμασε έτσι,

γιατί είχαν εκατό χέρια και πενήντα κεφάλια.

Αλλά η Γαία δεν χρησιμοποίησε μόνο το σπέρμα του γιού της Ουρανού, χρησιμοποίησε και το σπέρμα του άλλου γιού της, του Πόντου, και απέκτησε τον Νηρέα, τον Θαύμαντα, τον Φόρκυ και την Κητώ.

– Νάτες λοιπόν οι πρώτες σπερματέγχυσεις με τη χρησιμοποίηση σπέρματος γιών!

– Φαίνεται, πώς και άλλους τρόπους γονιμοποίησης είχε η Γαία, γιατί, εκτός από τα παραπάνω παιδιά, γέννησε και τους αυτόχθονες γενάρχες των Ελλήνων, δηλαδή τον Πελασγό, τον Κέκροπα, τον Εριχθόνιο. Παιδιά της ήταν και τέρατα, όπως οι Σειρήνες, η Έχιδνα, η Χάρυβδη, ο Πύθωνας και άλλα.

– Τώρα κατάλαβα γιατί η Γαία, με τη γονιμοποιητική ικανότητα που είχε, καθιερώθηκε στη συνείδηση των ανθρώπων σαν «Παμμήτηρ». Αλλά, κοντά στους Τιτάνες, αναφέρονται και οι Γίγαντες. Αυτοί πώς γεννήθηκαν;

– Αν οι Τιτάνες γεννήθηκαν με σπερματέγχυση οι Γίγαντες γεννήθηκαν με «αιματέγχυση».

– Δηλαδή;

– Ο Κρόνος, γιός του Ουρανού και της Γαίας, όπως σου είπα, έκοψε τα γεννητικά όργανα του πατέρα του. Οι σταγόνες του αίματος, που χύθηκαν, έπεσαν στην Παλλήνη της Χαλκιδικής, στην Κασσάν-

δρα, και μάλιστα στη Φλέγρα. Από τις σταγόνες γεννήθηκαν οι Γίγαντες, δηλαδή ο Αλκυονέας, ο δυνατότερος απ' όλους, ο Πορφυρίονας, ο Εφιάλης, ο Εύρυτος, ο Κλυτιός, ο Μίμαντας, ο Εγκέλαδος, ο Πάλλαντας, ο Πολυβώτης, ο Ιππόλυτος, ο Γρατίωνος, ο Άγριος, ο Θόωνας και άλλοι. Βασιλιάς των Γιγάντων ήταν ο Ευρυμέδοντας.

– Οι Ερινύες και οι Νύμφες, πώς γεννήθηκαν;

– Πάλι από αίμα των γεννητικών οργάνων του Ουρανού. Τις Ερινύες τις λέγανε και Ευμενίδες, δηλαδή καλοπροαίρετες. Ήταν σαν τις Μοίρες. Γνωστότερες ήταν η Αλκητώ, η Τεισιφώνη και η Μέγαιρα. Οι Νύμφες κατοικούσαν στα δάση και στα νερά και συχνά ήταν ακόλουθες κάποιας θεάς. Υπήρχαν πολλών κατηγοριών, όπως οι Μελιάδες, δηλαδή των δέντρων και των μελιών, που ήταν και οι μεγαλύτερες, οι Ναϊάδες, των πηγών και των νερών, οι Νηρηίδες της ήρεμης θάλασσας, οι Ορεάδες των βουνών, οι Αλσιίδες των αλσών και άλλες.

Γέννηση Δία

Ρώτησα ύστερα την Ελευθώ για τη γέννηση του Δία.

– Και η γέννηση του πατέρα σου, του «νεφεληγερέτη» Δία, νομίζω πως έχει ενδιαφέρον.

– Ο πατέρας μου γεννήθηκε στο όρος Ίδη της Κρήτης, από τη μάνα του τη Ρέα, ύστερα από περιπέτειές της. Ο παππούς μου ο Κρόνος φοβόταν, πως ο διάδοχός του θα τον εκθρονίσει, γι' αυτό κάθε φορά, που γεννούσε η Ρέα, αυτός κατάπινε τα παιδιά. Έτσι, είχε καταπιεί με τη σειρά τα πέντε πρώτα, δηλαδή την Εστία, τον Πλούτωνα, τον Ποσειδώνα, τη Δήμητρα και τη μητέρα μου την Ήρα. Στην έκτη εγκυμοσύνη της η γιαγιά μου, που

επιθυμούσε πολύ να νιώσει τη χαρά της μητρότητας, αποφάσισε να ξεγελάσει τον Κρόνο. Του έδωσε μια σπαργανωμένη πέτρα να την καταπιεί αντί για το νεογέννητο, που ήταν ο πατέρας μου. Ύστερα από τη γέννα της, έπλυσε το παιδί της στον ποταμό Νέδα και το παρέδωσε στην προγιαγιά μου τη Γαία. Αυτή, το έκρυψε σε σπηλιά της πόλης Λύκτο της Κρήτης, όπου το ανάθρεψαν οι κόρες του Μελισσέα, βασιλιά της Κρήτης, η Αμάλθεια και η Μέλισσα, που ήταν Νύμφες και οι Κουρήτες, που ήταν διαβολικές μορφές. Η Αμάλθεια, για να μη μπορέσει ο πατέρας του να βρεί το Δία, τον κρέμασε σε κούνια πάνω σ' ένα δέντρο. Έτσι δεν θα τον έβρισκε, ούτε στη γή, ούτε στον ουρανό, ούτε στη θάλασσα. Οι Κουρήτες χόρευαν γύρω από την κούνια του και χτύπαγαν δυνατά τις χάλκινες ασπίδες τους κάθε φορά ο μικρός Δίας έκλαιγε, για να μην ακούσει το κλάμα του ο Κρόνος.

Τον πατέρα μου τον θήλαζε μια κασίκα. Όταν αργότερα έγινε βασιλιάς του Ολύμπου τη θυμήθηκε και την έκανε λαμπερό αστέρι στον ουρανό. Το δέρμα της το έκανε ασπίδα, την περίφημη «αιγίδα», που τη χρησιμοποίησε στον πόλεμο με τους Τιτάνες και το κέρατό της το χάρισε στην Αμάλθεια, για να της προσφέρει άφθονα αγαθά. Είναι το γνωστό «κέρας της Αμάλθειας». Μερικοί συγχέουν την κασίκα με την Αμάλθεια. Θέλουν, δηλαδή, να πούν, πως και την κασίκα τη λέγανε Αμάλθεια.

– Η Κνωσός δεν έχει κάποια σχέση με τη γέννηση του πατέρα σου;

– Έχει. Λένε, πως κοντά στην Κνωσό και σε μια θέση, που λέγεται Ομφάλιον, έκοψαν τον ομφάλιο λώρο του νεογέννητου πατέρα μου.

– Αυτή ήταν η τύχη του πατέρα σου, του Δία. Η τύχη των αδελφών του στο στομάχι του παππού σου ποιά ήταν;

– Όταν μεγάλωσε ο πατέρας μου και ανδρώθηκε, ύστερα από συμβουλή της Τιτανίδας Μήτιδας, πήγε και συνάντησε τη μητέρα του τη Ρέα και της ζήτησε να γίνει οινοχόος κρυφά. Η μητέρα του τον βοήθησε και η Μήτιδα του έδωσε εμετικό φάρμακο, που ο Δίας το έριξε μέσα στο νέκταρ του Κρόνου. Τότε, ο Κρόνος έκανε εμετό, έβγαλε τα πέντε αδέρφια του Δία, που είχε καταπιεί και που στο χρονικό διάστημα, που πέρασε, ήταν ώριμα και τα αγόρια έτοιμα για πόλεμο. Ζήτησαν από το Δία να τους οδηγήσει ενάντια στον πατέρα τους και τους Τιτάνες με αρχηγό τον Άτλαντα.

– Μαζί με τα αδέρφια του πατέρα σου ασφαλώς ο Κρόνος θα έβγαλε και την πέτρα που κατάπιε.

– Την έβγαλε και αυτή και την παρέδωσε στο Μαντείο των Δελφών για προσκύνημα.

Γέννηση Αθηνάς

– Άλλη, παράξενη γέννα Ελευθώ, ήταν της αδελφής σου από πατέρα, της Αθηνάς.

– Ήταν, πραγματικά, περίεργη. Όταν μετά την ήττα των Τιτάνων ο πατέρας μου έγινε κυβερνήτης των θεών του Ολύμπου, έσμιξε με τη θεά της φρόνησης, τη Μήτιδα, που ήταν κόρη του Ωκεανού και της Τηθύος. Ήταν αυτή, που του έδωσε το εμετικό για να γεννηθούν τα αδέρφια του. Ο παππούς του, ο Ουρανός, και η γιαγιά του, η Γαία, του είπαν, πως μετά το κορίτσι, που θα γεννηθεί από τη Μήτιδα, θα γεννηθεί και ένα αγόρι, που θα του πάρει την εξουσία.

Ο πατέρας μου τότε κατάπιε τη Μήτιδα και την κράτησε μέσα του εννιά μήνες. Τότε, είπε στον αδερφό μου από τη μητέρα μου και όχι από τον πατέρα μου, τον Ήφαιστο, να του σχίσει το κεφάλι με

μία τσεκουριά. Μέσα από την τσεκουριά πετάχτηκε πάνοπλη η Αθηνά βγάζοντας πολεμική κραυγή, που ακούστηκε σε γή και ουρανό.

Γέννηση Αφροδίτης

Μέχρι τώρα ανταμώνσαμε γέννες ύστερα από αυτοσπερματέγχυση και αιματέγχυση. Αναφερθήκαμε σε στομαχογέννηση και κεφαλογέννηση.

– Έχουμε άλλη περίεργη γέννηση Ελευθώ;

– Έχουμε και αφρογέννηση.

– Δηλαδή;

– Θυμάσαι όταν μιλήσαμε για τη γέννηση των Γιγάντων, πως αυτοί γεννήθηκαν από το αίμα των κομμένων γεννητικών οργάνων του Ουρανού από τον γιό του τον Κρόνο;

– Ναι, και πώς από τις ίδιες σταγόνες αίματος γεννήθηκαν οι Ερινύες και οι Νύμφες.

– Όταν, λοιπόν, ο Κρόνος έκοψε τα γεννητικά όργανα του πατέρα του, τα πέταξε στη θάλασσα. Για πολύ καιρό έπλεαν στα κύματα και γύρω τους μαζεύτηκε άσπρος αφρός, απ' τον οποίο γεννήθηκε μια παρθένα, που, επειδή βγήκε από τους αφρούς, την ονόμασαν Αφροδίτη. Όταν γεννήθηκε, κολύπησε προς τα Κύθηρα, γι' αυτό την ονόμασαν «Κυθήρεια» και, επειδή πρώτα πάτησε τη στεριά της Κύπρου, την ονόμασαν και «Κύπρι».

Η Αφροδίτη ήταν η θεά της ομορφιάς και του έρωτα, προσωποποίηση της γενετήσιας ορμής και της γονιμότητας. Ενέπνεε τον πόθο για συνουσία ακόμα και στα άγρια ζώα, ιδιαίτερα στον τράγο, στα πτηνά, στα κουνέλια και στα στρουθία. Στους ανθρώπους ενέπνεε έρωτα με το μαγικό της «κεστό», δηλαδή με ένα πλατύ κεντημένο λουρί, που φορούσε στο στήθος της.

Γέννηση Διόνυσου

Υπάρχει και ένας διπλογεννημένος θεός. Τον θυμήθηκα και ζήτησα να μάθω σχετικά.

– Διπλογεννημένος και «μηρογεννημένος». Ήταν ο Διόνυσος, εξώγαμο παιδί του πατέρα μου με τη Σεμέλη, κόρη του Κάδμου, βασιλιά της Θήβας, και της Αρμονίας. Όταν έμεινε έγκυος η Σεμέλη, η μητέρα μου, για να την εκδικηθεί, μεταμορφώθηκε σε τροφό, πλησίασε τη Σεμέλη και τη συμβούλεψε να ζητήσει από το Δία να εμφανιστεί μπροστά της σ' όλο του το μεγαλείο, μ' όλη του τη βασιλική μεγαλοπρέπεια.

Ο πατέρας μου πραγματοποίησε την επιθυμία της αγαπημένης του Σεμέλης και εμφανίστηκε μέσα σε τέτοιες βροντές και τέτοιους κεραυνούς, που η Σεμέλη έπεσε κεραυνόπληκτη. Η μάνα μου πέτυχε το σκοπό της, αλλά ο πατέρας μου έδωσε αμέσως εντολή στον αδελφό μου από άλλη μάνα, τον Ερμή, ν' ανοίξει αμέσως την κοιλιά της Σεμέλης και να βγάλει το εφταμηνίτικο έμβρυο.

– Δηλαδή, ο Ερμής ήταν αυτός, που εκτέλεσε για πρώτη φορά καισαρική τομή;

– Νομίζω, πως πρέπει να του αναγνωριστεί αυτή η πρωτιά. Όταν βγήκε από την κοιλιά της Σεμέλης το εφταμηνίτικο μωρό, για να μη χαθεί από την προωρότητά του, ο πατέρας μου το έκλεισε μέσα στο μηρό του και, όταν συμπληρώθηκε ο χρόνος της εγκυμοσύνης, τον άνοιξε και έβγαλε το Διόνυσο. Επειδή δύο μήνες τους πέρασε μέσα στο μηρό του πατέρα μου, τον έβγαλαν «μηροτραφή».

Τον για δεύτερη φορά γεννημένο Διόνυσο, ο πατέρας μου τον παρέδωσε στον Ερμή και αυτός στις Νύμφες της Νύσας, που ήταν ένα βουνό με πολλές πηγές και

πυκνά δάση. Εκεί, όταν μεγάλωσε, δίδαξε στους ανθρώπους την καλλιέργεια του αμπελιού.

Γέννηση Ήφαιστου

Επειδή ο Δίας γέννησε την Αθηνά από μόνος του με τσεκουριά στο κεφάλι, η γυναίκα του η Ήρα θέλησε να τον μιμηθεί. Γέννησε κι αυτή από μόνη της, δηλαδή χωρίς άντρα, κάποιο θεό. Ρώτησα την Ελευθώ αν πράγματι συνέβηκε αυτό.

– Ναι, γέννησε τον Ήφαιστο. Η αλήθεια είναι πως η μητέρα μου, οργισμένη από τις απιστίες του πατέρα μου και ενοχλημένη από το γεγονός πως από μόνος του ο πατέρας μου γέννησε την Αθηνά, θέλησε και αυτή να γεννήσει χωρίς τη μεσολάβηση άντρα. Άλλωστε αυτή ήταν προστάτισσα του γάμου και ποτέ δεν θ' αποκτούσε ένα εξώγαμο παιδί. Αυτή η αυτογονιμοποίηση δεν της βγήκε σε καλό, γιατί το παιδί, που γεννήθηκε, ήταν κουτσό και άσχημο τόσο, που ανάγκασε τη μητέρα μου να το πετάξει στη θάλασσα. Μια κόρη του θαλασσινού γέροντα του Νηρέα, η Θέτιδα, περιμάζεψε τον Ήφαιστο και τον ανάθρεψε.

Για να εκδικηθεί τη μητέρα του και μητέρα μου ο Ήφαιστος γι' αυτό που του έκανε, όταν μεγάλωσε, της έφτιαξε ένα θρόνο και της τον έστειλε. Μόλις αυτή κάθισε πάνω του, δέθηκε χειροπόδαρα. Ο Διόνυσος, τότε, κατάφερε να μεθύσει τον Ήφαιστο και να τον βάλει να λύσει τη μητέρα μας. Έτσι, συμφιλιώθηκαν και αργότερα, στον Τρωϊκό πόλεμο, συνεργάστηκαν στο πλευρό του Αχιλλέα. Η αγάπη της μάνας μου για τον Ήφαιστο εξόργιζε τον πατέρα μου.

Γέννηση Πανδώρας

Μπορεί ο Ήφαιστος να εξόργιζε το Δία όμως αυτό δεν τον εμπόδισε να αναθέ-

σει στον Ήφαιστο τη γέννηση της Πανδώρας, άλλη περίεργη γέννηση αυτή, για την οποία μου είπε η Ελευθώ.

– Η αλήθεια είναι πως ο πατέρας μου στο πρόσωπο του Προμηθέα, που έκλεψε την ουράνια φωτιά, θέλησε να τιμωρήσει το ανθρώπινο γένος. Έδωσε λοιπόν εντολή στον Ήφαιστο να πλάσει μια γυναίκα από πηλό και νερό. Αφού την έπλασε, οι θεές τη στόλισαν μ' όλες τις χάρες. Ο Ερμής την πρόσφερε για σύζυγο στον Προμηθέα, αλλά αυτός αρνήθηκε. Τότε την έδωσε στους ανθρώπους, για να τους διδάξει αριθμηση, αλφάβητο, μαντική, ιατρική, μεταλλουργία κ.λπ. Την Πανδώρα την ερωτεύτηκε ο αδελφός του Προμηθέα, ο Επιμηθέας, πάλι ύστερα από σύσταση του Ερμή.

Η νεόνυμφη Πανδώρα είχε μαζί της τα γαμήλια δώρα της και ανάμεσα σ' αυτά μια «πυξίδα», δηλαδή ένα δοχείο ή ένα πίθο, που περιείχε όλα τα δεινά των ανθρώπων. Μόλις το άνοιξε η Πανδώρα χύθηκαν όλα τα φτερωτά δεινά. Τότε, ο Επιμηθέας, έσπευσε να κλείσει το δοχείο και μόλις πρόφτασε να μείνει μέσα σ' αυτό μόνο ένα αγαθό, η ελπίδα.

Γέννηση Εριχθόνιου

Τον Ήφαιστο τον συνδέουν και με μια άλλη γέννηση, τη γέννηση ενός τέρατος. Ενδιαφέρθηκα γι' αυτό και μ' απάντησε:

– Ο Εριχθόνιος, που ήταν από τη μέση και πάνω άνθρωπος και από τη μέση και κάτω φίδι, όπως και ο Κέκροπας. Δεν μπορώ να πιστέψω, πως είναι αλήθεια, γιατί ο Εριχθόνιος ήταν βασιλιάς της Αθήνας, μετά τον Αμφικτύονα. Δεν μπορώ να φανταστώ ένα βασιλιά-τέρας.

Όσο για τη συμβολή του Ήφαιστου στη γέννησή του έχω να σου πω, πως κάποια μέρα η Αθηνά επισκέφτηκε τον Ήφαιστο στο εργαστήρι του να της φτιά-

ξει τα όπλα της, γιατί ήταν μεταλλουργός. Την εποχή εκείνη ο Ήφαιστος ζούσε μόνος του, γιατί τον εγκατέλειψε η γυναίκα του η Αφροδίτη. Μόλις είδε την Αθηνά, όρμησε να τη βιάσει. Η Αθηνά, που ήθελε να κρατήσει την παρθενιά της, και που αισθανόταν αποστροφή για τον κουτσό και άσχημο Ήφαιστο, αντιστάθηκε με το δόρυ της και αυτός, φλεγόμενος από ερωτικό πάθος, δεν μπόρεσε να κρατηθεί και εκσπερμάτωσε. Μέρος του σπέρματος έπεσε πάνω στο πόδι της Αθηνάς, που με αηδία το καθάρισε με μια τούφα από τα μαλλιά της. Την τούφα την πέταξε στη γή. Η γή γονιμοποιήθηκε από το πεταμένο σπέρμα του Ήφαιστου και γέννησε τον Εριχθόνιο. Το όνομά του το πήρε από το έριο, που σημαίνει μαλλί και το χθων, που σημαίνει γή.

– Ποιά ήταν η τύχη του Εριχθόνιου;

– Παρά την αηδία, που ένωσε για την πράξη του Ήφαιστου η Αθηνά, πήρε τον μικρό Εριχθόνιο και τον μεγάλωνε μακριά από τους άλλους. Τον έβαλε μαζί με δυο φίδια σ' ένα κιβώτιο και το παρέδωσε στις κόρες του Κέκροπα, βασιλιά της Αττικής, να τον φυλάνε χωρίς να ανοίξουν το κουτί, μέχρι τότε που αυτή θα το ζητήσει. Ήθελε να πάει στην Πελλήνη, για να μεταφέρει ένα βουνό, να το βάλει μπροστά στην Ακρόπολη για προφύλαξη. Από τις τρεις κόρες του Κέκροπα, την Πάνδροσο, την Άγραυλο και την Έρση, η Πάνδροσος υπάκουσε την εντολή της Αθηνάς, ενώ οι άλλες δύο όχι, γι' αυτό άνοιξαν από περιέργεια το κουτί, είδαν το μωρό τυλιγμένο με τα φίδια, φοβήθηκαν μέχρι τρέλας και έπεσαν από τα τείχη της Ακρόπολης. Λένε, πως η Αθηνά τις τρέλανε επειδή άνοιξαν το κιβώτιο. Άλλοι, λένε, πως πέθαναν από δάγκωμα των φιδιών.

Γυρίζοντας η Αθηνά από την Πελλήνη φορτωμένη το βουνό, έμαθε από μια κου-

ρούνα για την περιέργεια των θυγατέρων του Κέκροπα και το άνοιγμα του κιβώτιου και από το θυμό της πέταξε το βουνό, που κρατούσε. Το βουνό αυτό είναι ο σημερινός Λυκαβηττός. Την κουρούνα, που της μετέφερε το δυσάρεστο μήνυμα, την καταράστηκε να μη πλησιάσει ποτέ την Ακρόπολη, γι' αυτό, ανάμεσα στην Ακρόπολη και το Λυκαβηττό, δεν υπάρχουν κουρούνες.

-Τί απέγινε το μωρό;

- Το πήρε η Αθηνά και το έκλεισε πάνω στο ναό της Ακρόπολης, που ονομάστηκε Ερέχθειο. Εκεί μεγάλωσε ο Εριχθόνιος και αργότερα έδωξε από το θρόνο τον βασιλιά Αμφικτύονα και έγινε βασιλιάς της Αθήνας. Αυτός έστησε άγαλμα της Αθηνάς πάνω στην Ακρόπολη και εγκαινίασε τα Παναθήναια.

(Συνέχεια στο επόμενο τεύχος)

Συνέδρια - Ανακοινώσεις

Τέταρτες Ευρωπαϊκές Ημέρες

«Γέννηση και Μέλλον»

«Η πρόσβαση στη γονεϊκότητα της ευάλωτης οικογένειας:

Παράγοντας αποκλεισμού ή ένταξης;

Διεπιστημονικές προσεγγίσεις»

17, 18, 19 Μαΐου 1997

Συμπόσιο που πραγματοποιείται από το

Ίδρυμα Ερευνών για το Παιδί «Σπύρος Δοξιάδης».

Χώρος: Εκπαιδευτικό Κέντρο Κτηματικής Τράπεζας,

Λεωφ. Βασιλέως Γεωργίου Α' 41-43, Γλυφάδα, Τηλ.: 89.82.851-1

Τελικά, ποιοί δουλεύουν;

ΑΝΩΝΥΜΟΣ στατιστικόλογος υπενθυμίζει το πόρισμα έρευνας για την παραγωγικότητα. Ιδού:

«Συνολικός πληθυσμός της χώρας: άτομα 9.000.000.

ΜΕΙΟΝ άτομα με ηλικία άνω των 65 χρόνων: 2.500.000.

Απομένουν να εργαστούν: άτομα 6.500.000.

ΜΕΙΟΝ άτομα με ηλικία μικρότερη των 18 χρόνων: 3.500.000.

Απομένουν να εργαστούν: άτομα 3.000.000

ΜΕΙΟΝ δημόσιοι υπάλληλοι: 1.511.000.

Απομένουν να εργαστούν: άτομα 1.489.000.

ΜΕΙΟΝ στρατιωτικοί, κληρικοί και λοιποί: άτομα 500.000.

Απομένουν να εργαστούν: άτομα 989.000.

ΜΕΙΟΝ κυβερνητικοί και άλλοι επίσημοι: άτομα 800.000.

Απομένουν να εργαστούν: άτομα 189.000.

ΜΕΙΟΝ τεμπέληδες, που δεν επιθυμούν να εργάζονται: άτομα: 175.000.

Απομένουν να εργαστούν: άτομα 13.107.

ΜΕΙΟΝ φυλακισμένοι: άτομα 13.105.

ΑΠΟΜΕΝΟΥΝ ΝΑ ΕΡΓΑΣΤΟΥΝ : Ατομα 2.

Επομένως, εσύ και εγώ πρέπει να εργαζόμαστε σκληρά. **Ειδικά εσύ, γιατί εγώ έχω κουραστεί να τα κάνω όλα.**